

DRAP ART '25

Festival Internacional
d'Art Sostenible de Catalunya
→ AL GÒTIC I MÉS!

Del 20 de novembre
al 21 de desembre de 2025
Barcelona, Ciutat Vella

29
ANYS

www.drap-art.org

Sense títol (amb clau), 2003
Josep Guinovart i Bertran

Dedicat als nostres amics i
col·laboradors, que malauradament
ens han deixat aquest 2025.

Susana García del Blanco

Tere Caja

Josep Anton Carulla de la Galeria N2

David Intente

DRAP ART '25

29

A N Y S

Festival Internacional d'Art
Sostenible de Catalunya
Al Gòtic i més!

Del 20 de novembre
al 21 de desembre 2025

Índex

Drap-Art'25	7	L'Impacte Humà	43
Presentació	9	Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli	
EXPOSICIONS	11	Paloma Corts — dEpAlo	44
In Memoriam	12	Josep Maria Garcia Gispert	45
Museu d'Història de Barcelona		Indira Irrutia	46
Josep Guinovart i Bertran	14	Amalie Leschamps	47
Daniel Argimon i Granell	18	Manuel Martí Moreno	48
Amèlia Riera Toyos	22	Onyis Martin	49
Interaccions Visuals	26	Edgar Massegú	50
Arxiu Històric de Barcelona La Casa de l'Ardiaca		Bill Miller	51
Lesley Yendell	27	Rubén Santurian	52
Enric Alonso Masana	28	Dai Shengjie	53
Artistes seleccionats per la convocatòria	30	Alice Szegedi Torella	54
Espai El Borsí per al Barri		Julia Theek	55
Dogny Abreu	31	Art Sostenible Mediterrani	56
Sònia Benitez	32	Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli	
Vittorio Canale	33	ACCIONS I INTERVENCIIONS	61
Marisa Domínguez	34	Ruta d'espais amb art i creativitat	63
Amadeu Flix Miguel	35	Base Elements Urban Contemporary Art Gallery	64
Malena Fridman	36	ELLEDU A C - Eduardo Alonso Castillón	64
Elena Martí Manzanares	37	Begemot Art Gallery	66
Joan Carles Parellada — Parelladaart	38	Dogny Abreu	66
Rustha Luna	39	Carlos Mata	66
Suzanne Frings — Suzuart	40	BienCuadrado Art Gallery	68
Martina Unterharnscheidt	41	Ashwan	69
Marcos Vidal Font	42	Julien "UnaVista" Deniau	69
		Project Reborn	70
		Orson Buch	70
		Fores Basura	70
		Hotel Eurostars Via Laietana	72
		Steven Forster	72

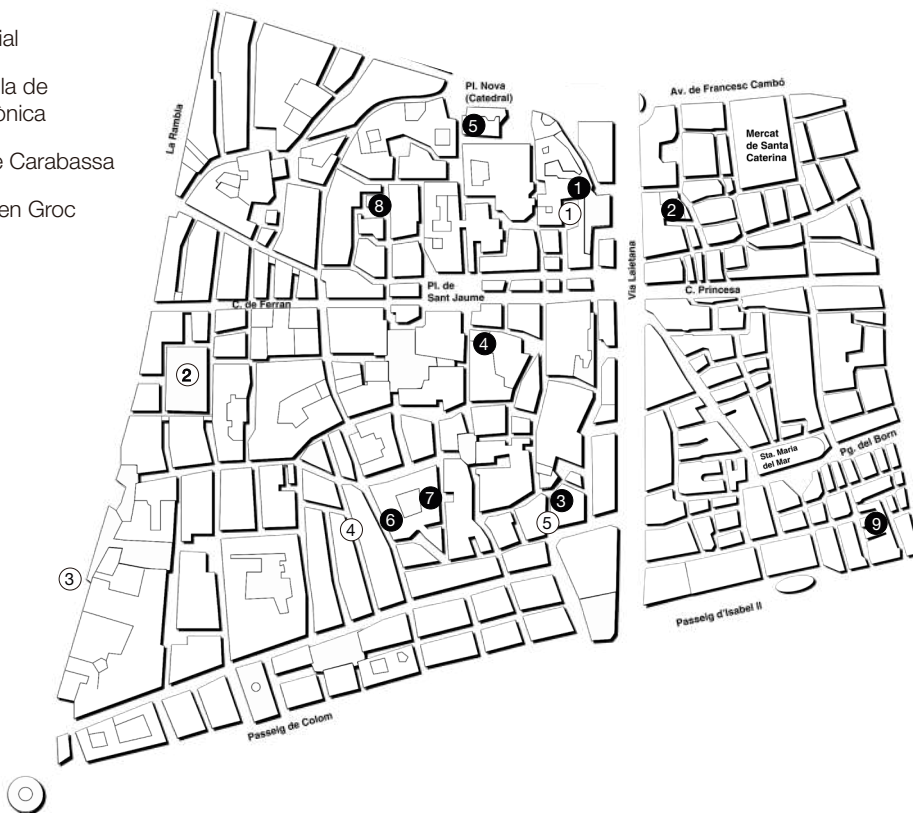
La Troballa, Fundació Arrels	73
Intervencions en l'espai públic	74
Trash Light - Abril Porta & Cocreadores	75
Mirror Installation - The Flying Mirrors.....	75
Tallers	76
Fores Basura	77
Bill Miller	78
Berta Aleña Sala	79
Performances, concerts i DJs	80
En espais emblemàtics del Gòtic	
Anna Subirana	81
BrotzkyBeat.....	82
Crystn Hunt Akron	83
Fonki Cheff	84
Orquesta Basura	85
Rotnip	86
Espai de Reflexió	87
Rebirth Day.....	87
Mercat Drap-Art	88
Reciclatge artístic i consum sostenible	
Altres activitats al 2025	94
Més enllà del Festival	
Equip Drap-Art'25	98
Crèdits	99
Contacte	100

Espais expositius

- 1 Capella Santa Àgata
Museu d'Història de Barcelona, Plaça del Rei
- 2 Mater, Casa Museu de la Plaça de l'Oli
Carrer de l'Oli, 4
- 3 Drap-Art Gallery
Carrer d'en Groc, 1
- 4 El Borsí per al Barri
Carrer Ciutat, 3
- 5 Arxiu Històric de Barcelona, La Casa de l'Ardiaca
Carrer de Santa Llúcia, 1
- 6 Base Elements Urban Contemporary Art Gallery
Carrer Avinyó, 31
- 7 BienCuadrado Art Gallery
Carrer d'Ataülí, 14
- 8 Begemot Art Gallery
Placeta de Manuel Ribé, 4
- 9 Project Reborn
Carrer de la Pescateria, 4

Places i carrers amb accions

- 1 Plaça del Rei
- 2 Plaça Reial
- 3 La Rambla de Santa Mònica
- 4 Carrer de Carabassa
- 5 Carrer d'en Groc

Drap-Art'25

29è Festival Internacional d'Art Sostenible

En commemoració del 30è aniversari de la seva fundació i els 29 anys organitzant esdeveniments, Drap-Art presenta un mes d'exposicions, accions culturals i activitats gratuïtes en espais públics, galeries i edificis singulars del barri Gòtic de Barcelona. El festival reuneix artistes locals i internacionals que, a través de les seves obres, converteixen objectes en desús en noves formes d'expressió i reflexió crítica, donant-los un nou valor i una segona vida.

Drap-Art'97 Marató de Creació i Reciclatge de Barcelona, vista del Bar

Drap-Art'10 al CCCB. Al fons, una obra de Dodi Reifenberg

En aquesta 29a edició, Drap-Art posa l'accent en la intersecció entre creativitat, activisme i consciència ambiental, convidant a repensar els valors humans i culturals que han de guiar-nos cap a una sostenibilitat global. Enguany també es ret homenatge als pioners de l'art sostenible, recuperant figures fonamentals que van obrir camí en la reutilització de materials i en la crítica a la societat de consum.

El festival es consolida així com un espai de trobada i diàleg entre art, societat i medi ambient, connectant Barcelona amb una xarxa internacional d'artistes i públics compromesos.

Sabine Duthoit d'Art Point M. i Lufe Lopes de Drap-Art en l'inauguració del Recykl Art Fest a la Biennial de Cetinje, Montenegro, 1997

Presentació

En aquesta edició, calentem motors per a la celebració de 30 anys de festival, amb un programa molt especial d'exposicions i activitats centrats en el barri Gòtic amb alguna excursió al Born i al barri de la Ribera i acompanyem el somni de fer dialogar l'art contemporani amb el nostre patrimoni històric i arquitectònic.

El reciclatge artístic de *per sé* té un vincle amb la Història i amb l'Arqueologia perquè els materials que utilitza ja tenen un passat i un significat que l'artista adapta, interpreta, conserva o modifica, fent un anàlisi o una crítica del món contemporani que es reflecteix en els elements i objectes utilitzats com una mena d'arxiu del present.

La mostra *In Memoriam* d'enguany compta amb el comissariat de la Dra. en Història de l'Art, crítica i comissària, Raquel Medina de Vargas, experta en les avantguardes catalanes, que ens ofereix una selecció d'obres – alguna inèdita – de 3 pioners de l'art sostenible catalans i barcelonins, com ho son Daniel Argimon, Josep Guinovart i Amèlia Riera.

Hem d'agrair la col·laboració del Museu d'Història de Barcelona que ens ha cedit un espai molt especial, la Capella Santa Àgata, per posar en escena aquesta mostra i a la família de Daniel Argimon, la Fundació Josep Guinovart i als col·leccionistes Pere Pedrals i Joan-Artur Roure i Comas, per la cessió de les obres.

Un altre espai emblemàtic del barri Gòtic és l'Arxiu Històric de Barcelona, La Casa de l'Ardiaca, on farem *Interaccions Visuals*. Agraïm la col·laboració d'aquesta institució, de Luis Hermosilla, el vidu de l'artista Lesley Yendell, que ja va participar a la mostra *In Memoriam* del Drap-Art'21 i a l'artista Enric Alonso Masana per cedir-nos les obres.

L'exposició *Art Sostenible Mediterrani*, una mostra itinerant organitzada conjuntament amb la Fundació Baleària i Art amb B, i que ha estat en exposició a El Taller Turia, a Els Magazins de Dènia i a l'Espai Sant Josep

de Ciutadella a Menorca, ara viatja a Barcelona per aterrar en un espai tan singular com ho és Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli, al barri de la Ribera de Barcelona. Agraïm la complicitat de la seva directora, Valentina Asinari i de l'equip de Fundació Baleària i Art amb B. En aquest espai també trobarem els convidats de Drap-Art d'enguany, que sota el títol *L'Impacte Humà* ens mostren amb exemples d'accions artístiques transformadores, l'impacte negatiu o positiu que podem tenir sobre el nostre entorn, els humans.

És un plaer poder anunciar també un programa de performance i música, amb artistes excel·lents afins al concepte del Drap-Art com son Orquesta Basura de México DF, Crystn Hunt Akron, d'Austria, DJ Fonki Cheff de Benicarló, Rotnip de l'Avern Subirats i Anna Subirana de Barcelona, que actuaran en llocs tan especials com la Capella Santa Àgata, La Casa de l'Ardiaca, la plaça del Rei i la Rambla Santa Mònica.

Oferirem un taller d'instruments reciclats a càrrec de Fores Basura, membre de l'Orquesta Basura, en l'espai del Project Re-Born que acabarà amb una demostració a la inauguració de les exposicions de Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli, un taller de collage de linòleum, una tècnica desenvolupada per l'artista Bill Miller, amb la que ha fet dues portades de discos de Frank Zappa i que ens ensenyarà al seu taller.

A més a més hi haurà dues instal·lacions en l'espai públic: al carrer Carabassa, *Trash-Light*, una instal·lació lumínica resultat d'un taller de co-creació d'Abril Porta i al carrer d'en Groc, una instal·lació de miralls, a càrrec de *The Flying Mirrors*.

Finalment, acabarem amb el Rebirth Day, convocat per la Fundació Pistoletto, per celebrar l'adveniment del Tercer Paradís, que portem celebrant des de fa tres anys a la plaça de la Mercè i aquest any realitzarem a la plaça del Rei, amb una acció col·lectiva per la pau, aquesta pau, global i mental que tant necessitem per poder ser més sostenibles.

Museu d'Història de Barcelona

Arxiu Històric de Barcelona

Espai El Borsí per al Barri

Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli

EXPOSICIONS

In Memoriam

Interaccions Visuals

Artistes seleccionats per la convocatòria

L'Impacte Humà

Art Sostenible Mediterrani

In Memoriam

Museu d'Història de Barcelona

Del 22 de novembre al 21 de desembre

Josep Guinovart i Bertran

Daniel Argimon i Granell

Amèlia Riera Toyos

Una mostra que ret homenatge a tres figures essencials de l'art català —Daniel Argimon, Amèlia Riera i Josep Guinovart— pioners en la reutilització d'objectes trobats - *objets trouvés* - com a llenguatge crític i expressiu. Comissariada per la Dra. Raquel Medina de Vargas, l'exposició recull obres que, des de la segona avantguarda fins als anys noranta, anticipen les actuals preocupacions per la sostenibilitat i la crítica a la societat de consum.

Concepte expositiu

L'art, l'expressió artística, no té sentit si no manté un lligam interpretatiu o crític amb el seu temps. És per això que la creixent preocupació pel canvi climàtic i els perills que comporta, es reflecteix en l'art contemporani més compromès.

No hem d'oblidar, però, que l'ús de materials i objectes en l'art es remunta a principis del segle XX i evidenciava una càrrega de contingut, generalment poètic, simbòlic o crític. A l'entorn del dadà i el surrealisme apareix l'atenció envers l'objecte trobat, que aquest moviment considera com a fruit de l'atzar. Però, de fet, l'objecte trobat és un objecte escollit, és a dir, hi ha l'atzar en el fet de trobar-lo, però també hi ha la voluntat d'escollir-lo per a un propòsit expressiu determinat, tot i que pot haver-hi un factor inconscient vinculat als desitjos, intencions, i vivències de l'artista que el determinen.

Sens dubte des de Picasso, el gran pioner, s'ha produït un enorme desenvolupament d'aquest tipus d'art en totes les seves vessants i moviments (especialment l'Arte Povera) que va arrelar ben fort a Catalunya en determinades etapes de l'obra de quasi tots els artistes, sense oblidar el precedent dels surrealistes catalans dels anys trenta.

L'exposició es planteja a partir de tres artistes essencials en la reutilització de l'objecte trobat amb una intenció expressiva i reivindicativa, cadascú des del seu prisma particular. Tots tres són nascuts a Barcelona on van desenvolupar la major part de la seva obra, pertanyen a les generacions de les segones avantguardes i han jugat un paper fonamental en la història de l'art català.

Raquel Medina de Vargas

Josep Guinovart i Bertran

Barcelona, 1927 – 2007

Guinovart va ser un pintor, dibuixant i gravador català, considerat un dels màxims representants de l'informalisme. Va ser condecorat amb la Creu de Sant Jordi i és el més conegut dels tres artistes.

Després d'iniciar-se al taller familiar com a pintor de parets, es va formar a l'Escola de Mestres Pintors i a l'Escola d'Arts i Oficis de Barcelona, Llotja. Amb una producció polifacètica (gravat, cartellisme, pintura, escultura, escenografies teatrals, tapís) i després d'una primera etapa figurativa, a partir del 1957 va practicar l'abstracció pictòrica amb obres de gran format, una clara intenció matèrica i l'ús d'elements aliens al món de l'art convencional.

Són obres properes a l'*assemblage* en què utilitzava des de bidons i fustes cremades fins a caixes i material de rebuig. L'informalisme de Guinovart va incorporar cal·ligrafies i una insistent presència del camp, la terra i els oficis i les seves eines, especialment l'ofici de pintor, del qual provenia; sovint les seves obres denotaven una acusada implicació social i política.

Les Ampolles de vidre

2007

122 x 122 x 15 cm

Tècnica mixta i collage sobre fusta

Sense títol (amb clau)
2003
60 x 45 x 9 cm
Tècnica mixta i collage sobre fusta

Guitarra lorquiana VIII
1998
74 x 27 x 7 cm
Tècnica mixta sobre fusta

Sense títol 1

1975

63 x 85 x 8 cm

Tècnica mixta sobre fusta

El plat

1964

70 x 50 cm

Tècnica mixta sobre fusta

L'ou i el blau
1964
73,5 x 22 cm
Tècnica mixta sobre fusta

Les rodes
1964
193 x 96 cm
Tècnica mixta sobre fusta

Projecte de mirada IX
1996
162 x 18 x 18 cm
Talla en fusta

Daniel Argimon i Granell

Barcelona, 1929 - 1996

Argimon va ser un artista de la mateixa generació, tendència i grup que Guinovart. Va treballar durant una època a la SEAT per necessitat econòmica, i això va deixar una petjada en la seva obra, que sempre reflectia una profunda consciència social.

Guanya el Premi del Cercle Mallol, cosa que li canvia la vida. Es trasllada a França, on s'impregna de les noves corrents artístiques, literàries i de pensament. El seu treball també es consolida a Catalunya, integrant-se en la generació formada per Guinovart, Cuixart, Ràfols-Casamada, Gali, Tharrats i Todó, entre altres.

Malgrat que ha estat injustament oblidat en les darreres dècades, és sens dubte un dels representants més importants de l'informalisme català. Pintor, gravador, també va fer cinema experimental i obra tridimensional. Va ser professor de litografia a l'Escola d'Arts i Oficis de Barcelona (Llotja).

Personalitat molt compromesa políticament i socialment durant el franquisme, va participar en la fundació de diverses associacions d'artistes dedicades a la defensa de la professió. Les seves obres es troben en nombrosos museus i col·leccions públiques d'art contemporani d'Europa i Amèrica.

Les diverses etapes de la seva evolució denoten una immensa capacitat creativa i innovadora. Les més significatives presenten clares connexions amb un informalisme que es manifesta en la manipulació de la matèria, la utilització d'objectes de rebuig, el collage i les textures. La recerca de l'acció del foc sobre els materials incorporats a les seves pintures és un signe distintiu de la seva obra.

El 1978, Argimon realitza una sèrie d'obres objectuals —molt properes al *Nouveau Réalisme* francès— en les quals incorpora elements de rebuig de la vida quotidiana (plàstics, diaris, llumins, escombres, cristalls trencats...) i caixes-vitrina en l'interior de les quals disposa residus de la civilització industrialitzada que, ordenats i exhibits irònicament com si es tractés d'objectes de col·lecció, constitueixen una clara crítica de la societat de consum. És precisament aquest cicle el que incloem preferentment a la mostra.

Llibre obert cremat

1979
29 x 20 x 6 cm
amb vitrina 32 x 32 x 10 cm
Objecte cremat

Muy frágil

1978
35 x 44 cm
Cartró ondulat cremat

Escombres

1978
87 x 100 cm
Escombres manipulades

Caixa amb copes

1980

48 x 33 x 22 cm

Caixa amb objectes manipulats

Caixa espill trencat

1978

39 x 42 x 9 cm

Objecte manipulats i matèries

Sense títol

1991

92 x 73 cm

Tècnica mixta sobre tela

Paquet de draps

1979

40 x 45 x 10 cm

Paquet de draps cremats

Sense títol

1978

46 x 46 x 6 cm

Vitrina amb plàstics

Amèlia Riera Toyos

Barcelona, 1928 – 2019

Amèlia Riera va ser una artista inclassificable. Tot i que els inicis de la seva trajectòria s'inscriuen dins l'informalisme, molt aviat apareixen elements que palesen un llenguatge singular.

El 1964, amb la sèrie *Ex vots*, inicia la seva figuració caracteritzada per una obsessiva atenció a la mort i a tota mena de referents surreals i esotèrics: necrofilia, vampirisme, espiritisme... plasmats en obres d'un estil meticulós i inconfusible, basat en una escenografia arquitectònica d'un geometrisme i una simetria rigoroses.

Ambients rituals i fantasmagòrics, fidel reflex d'un enigmàtic món interior, introspectiu i oníric. Heterodoxa, noctàmbula, sempre va seguir el seu propi model de vida. Feminista militant, s'interessà pels objectes símbol de la cosificació de la dona, que recicla i reutilitza en les sèries de maniquins manipulats *Eroticones* (1968) i *Electrotèrmiques* (1978), a la qual ens referim en aquesta exposició. A més, va destacar en l'àmbit de les instal·lacions i del gravat.

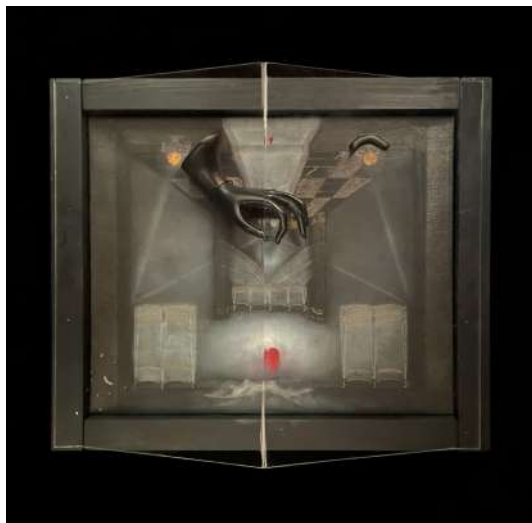
Clonació

ca. 2005

55 x 18 x 18 cm

Assemblage

Això voldria que fos un bodegó

2017

46 x 54 x 20 cm

Collage sobre fusta

Triptic

ca. 2010

24 x 40 cm tancat

Pintura sobre triptic antic

Frívola

2007

90 x 31 x 20 cm

Maniquí manipul·lat,

Bastarà ajupir-te, mano

2010

100 x 60 x 50 cm

Assemblage que inclou l'obra

*Cama***Cama**

1972

90 x 30 x 20 cm

Maniquí manipul·lat

Electrotèrmica n° 2

ca. 1978
54 x 32 x 20 cm
Maniquí manipulat

Sense títol (Electrotèrmica)

1972
53 x 39 x 20 cm
Maniquí manipulat

Interaccions Visuals

Arxiu Històric de Barcelona La Casa de l'Ardiaca

Del 28 de novembre al 21 de desembre

Lesley Yendell

Enric Alonso Masana

Lesley Yendell

Yeovil, Somerset (UK), 1959 – Barcelona,
2020

Lesley Yendell va ser una artista multidisciplinària que va aconseguir unir d'una manera poc freqüent i molt aconseguida una singular reflexió entre naturalesa i tecnologia. Materials naturals, com branques o farina, transformats en objectes d'ús quotidià i descontextualitzats de l'àmbit domèstic, són magnificats mitjançant una posada en escena en la qual irradien una nova i suggeridora vida. Els seus dibuixos, escultures i performances revelen una inesperada manera de mostrar els nervis d'una matèria mutada amb sensibilitat i intel·ligència. La seva obra crea un univers radicalment reflexiu i ple d'una rara energia.

Ha realitzat obra en nombrosos simposis d'escultura a França, Alemanya, Bèlgica, Irlanda, Catalunya, Espanya i els Estats Units, ha participat en diversos festivals de performance a Europa i va formar part del col·lectiu *Corpologia* i *Ocells al Cap*. Dirigia, juntament amb Rotnrip, l'espai cultural LAPEK, a l'Alt Penedès, on residia des de 1982 i el paisatge del qual va influir en la seva obra.

En el marc del Festival Drap-Art'25, a l'Arxiu Històric de Barcelona –La Casa de l'Ardiaca– es mostrarà la seva instal·lació al pati de l'entrada.

Absències
2024

145 x 85 cm (cada vestit)
Instal·lació de 8 vestits de malla
de filferro suspesos de filferro reciclat

Enric Alonso Masana

Tremp, Lleida, 1965

Alonso Masana va cursar els estudis de Grau Superior a Tremp; és un artista autodidacta. Utilitza tot tipus de materials: metall, fusta, paper, pedra...

Ja fa un parell d'anys que treballa amb materials reciclats, convençut de la necessitat que tots hem de prendre consciència del problema dels residus i del canvi climàtic. Amb les seves obres, el que tracta de transmetre són els sentiments i les emocions de la condició humana.

Ell defineix la seva escultura com a dissèmica, ja que és una obra que té un doble sentit: per un costat al·ludeix allò que és obvi i inamovible, però al mateix temps ens demostra que, a vegades, el que suposem lògic es converteix en un exercici creatiu. És un joc semàntic-visual que ens diu que tot pot ser, encara que no ho sembli.

Ha realitzat diverses exposicions col·lectives, i del 2019 al 2024 ha quedat finalista de diversos premis i concursos: el 2019 va ser finalista del IV Premi d'escultura Manel Battle de Granollers; el 2020, del XII Certamen Nacional *Transformarte* Fundación Caja Rioja de Logroño; el 2021 va ser semifinalista de l'Artbox Project Barcelona 1.0 i va ser seleccionat per Abartium Galeria & Estudi de Calldetenes (Barcelona); el 2022 va ser seleccionat en el concurs X Certamen Nacional d'Escultura de petit format "San Bartolomé de la Torre", Huelva, i finalista del XXVI Concurs d'Escultura Pere Jou de Sitges;

el 2023, finalista de la XII edició d'Escombrarte, concurs internacional d'escultura amb materials reciclats procedents de la construcció (Segòvia), finalista del Premi d'escultura Agustí Vizcarro de Sant Carles de la Ràpita (Tarragona), seleccionat per al 17è Premi d'Escultura Ciudad de Badajoz i finalista del Concurs Internacional d'Art Premi Ciutat de Barcelona-Agbar; i el 2024 va ser finalista del XV Certamen Nacional *Transformarte* Fundación Caja Rioja Arnedo-Haro (Logroño) i finalista dels Premis XII Biennial d'Art Riudebitlles d'obra sobre paper a Sant Pere de Riudebitlles, entre altres.

Llàgrimes de sang

2024

38 x30 x 23 cm

Talla directa sobre el paper de les pàgines d'una part de dues antigues enciclopèdies i fusta de palets

Refugi Didàctic

2023

64 x 29 x 23 cm

Talla directa sobre el paper de les pàgines d'una antiga enciclopèdia

Esquema cognitiu

2023

36 x 29 x 23 cm

Talla directa sobre el paper de les pàgines d'una antiga enciclopèdia

Es tracta d'un cos d'obra variable, els volums de les enciclopèdies en qüestió es poden obrir i tancar per poder visionar-la de diferents maneres.

Expressa la manera en que organitzem i emmagatzemem els nostres pensaments i records, representant així l'enciclopèdia la informació en estat pur que ens fa tal com som i ens modela dia a dia.

Son escultures que es poden tocar i fullejar, de manera que es veuen de maneres diferents, segons el grau d'obertura de les pàgines dels volums de l'enciclopèdia.

Artistes seleccionats per la convocatòria

Espai El Borsí per al Barri

Del 20 de novembre al 21 de desembre

Dogny Abreu

Sònia Benitez

Vittorio Canale

Marisa Domínguez

Amadeu Flix Miguel

Malena Fridman

Elena Martí Manzanares

Joan Carles Parellada "Parelladaart"

Rustha Luna

Suzanne Frings (Suzuart)

Martina Unterharnscheidt

Marcos Vidal Font

Dogny Abreu

Cuba, 1976

Escultor autodidacte inspirat per la natura i les relacions humanes, Abreu treballa sense esbossos ni maquetes, dialogant directament amb la matèria —fusta, pedra o marbre— i incorporant-hi també materials reciclats com el ferro.

La seva obra explora la bellesa de les imperfeccions i els canvis de la matèria amb el pas del temps, als quals ofereix una segona vida artística. Rostres i cossos imaginats prenen forma a través de la talla directa, en un procés marcat per la llibertat creativa i la fusió de cultures i costums.

Reflejo

2018

52 x 75 x 45 cm

Fusta de pi, formigó i mirall

Sònia Benitez

Barcelona, 1982

Artista visual nascuda i resident a Barcelona, especialitzada en escultura després dels seus estudis de Belles arts i d'una beca d'intercanvi amb la Universitat de Michigan, el treball de Sònia Benitez se centra en la talla de pedra, un material que resignifica i transforma per expressar emocions, records i sensacions vinculades especialment al cos femení.

La seva pràctica combina la tradició escultòrica amb plantes i herbes que aporten una dimensió simbòlica i poètica. Treballa amb fragments de marbre descartats, donant una segona vida a materials de rebuig i convertint-los en obres d'expressió. A més de desenvolupar projectes artístics i exposar en col·lectives, compagina la seva activitat amb la docència a escoles de Barcelona, defensant l'art com a eina educativa.

Campaneta

2025

60 x 10 x 2 cm

Marbre de Carrara, grafit i ferro

Vittorio Canale
Buenos Aires, 2002

Estudiant de grau a la Universidad Nacional de las Artes, a l'Argentina, Vittorio Canale s'especialitza en gravat i arts gràfiques. La seva pràctica artística s'endinsa en la memòria i en la resignificació de materials gràfics heretats, com les revistes d'art que van pertànyer al seu avi i que van ser editades durant el franquisme.

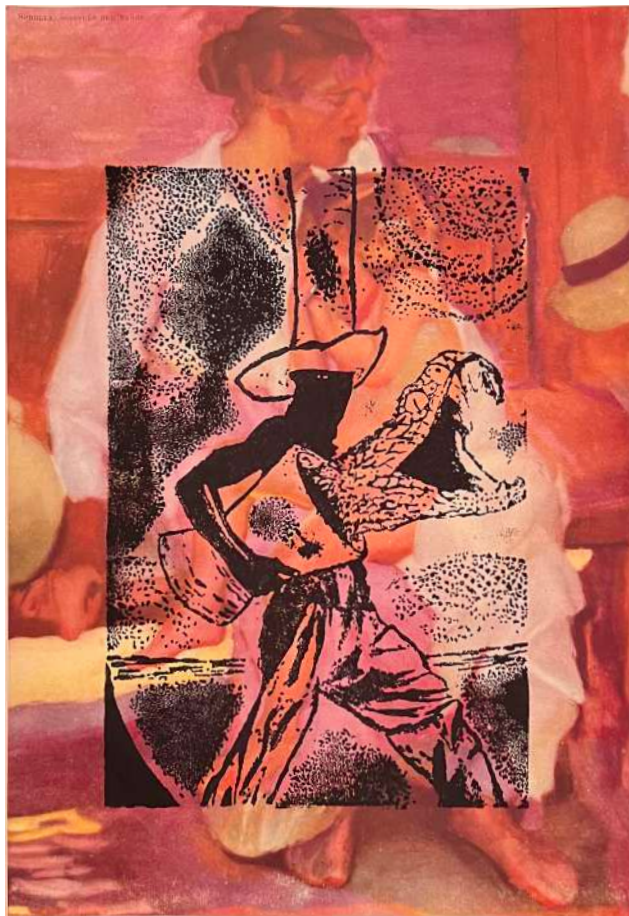
A partir d'aquests objectes, carrega el passat d'un nou sentit, transformant-los en obres que dialoguen amb el present. El gravat i la intervenció li permeten explorar la relació entre art i medi ambient, donant un nou cicle de vida a materials descartats i obrint un espai de reflexió sobre la sostenibilitat.

En el camino

2025

36 × 26 cm

Impressió d'estampes sobre
antigues pàgines de revista amb tintes
d'aigua, diferents tècniques de gravat

Marisa Domínguez

Buenos Aires, 1969

Marisa Domínguez és llicenciada en Arts i especialitzada en Arts del Foc a la Universidad Nacional de las Artes. Ha ampliat la seva formació en tallers i seminaris de diferents disciplines, convençuda que cada obra necessita una materialitat pròpia per explicar la seva història.

Ha realitzat nombroses exposicions individuals i col·lectives, participant també en fires a l'Argentina, Llatinoamèrica, els Estats Units i Europa. Les seves peces formen part de col·leccions privades arreu del món.

En la seva sèrie *Tesoritos míos*, treballa amb nines de goma sobre les quals intervé amb agulles, mostres i perles, construint trames en una paleta limitada de vermell, blanc i negre. La repetició i la paciència es converteixen en metàfores del temps i dels gestos quotidians que configuren l'amor, entès com una força ambivalent que connecta i alhora fereix.

Oso Goloso

2025

20 x 120 x 10 cm

Tècnica mixta reutilitzant
joguines de PVC antigues intervingudes
amb agulles, perles facetades i mostasses

Amadeu Flix Miguel**Malgrat de Mar, 1943**

Amadeu Flix va iniciar la seva trajectòria com a artista a Munic, on va començar de manera autodidacta a realitzar pirogravats i on va participar en diverses exposicions, així com a altres parts del sud d'Alemanya. De retorn a Catalunya, el medi ambient i el reciclatge l'han portat a centrar la seva pràctica en l'upcycling, disciplina a la qual dedica el seu temps lliure.

En els darrers anys ha estat artista seleccionat per Drap-Art per participar en diverses exposicions i ha estat convidat a esdeveniments com la inauguració de l'espai artístic del Kastell de la Bruguera, a Púbol.

La seva obra cerca aconseguir el màxim resultat a partir de deixalles i peces recuperades, transformant-les en creacions que reivindiquen la segona vida dels materials.

Colant la llum

2025

80 x 44 x 22 cm

Colador d'alumini, fragment d'un maniquí i
macarrons de làmpades antigues

Malena Fridman

Buenos Aires, 1972

Artista llicenciada en Belles Arts per la Universidad Complutense de Madrid, amb especialització en pintura i formació en tècniques escultòriques, Fridman ha ampliat la seva trajectòria al camp escènic i audiovisual, assumint direcció artística en projectes de comunicació social i aprofundint en el poder transformador de l'art.

Formada en Artteràpia i Educació Artística per a la Inclusió Social, desenvolupa projectes amb col·lectius diversos, des de persones amb altes capacitats fins a centres ocupacionals i espais d'igualtat, alhora que impulsa mediacions en institucions culturals.

En paral·lel, explora la fragilitat de la natura i de la vida a través de tècniques tèxtils, escultura, pintura i instal·lació, amb una aposta per processos sostenibles i la reutilització de materials. El seu treball atorga una segona vida als objectes, transformant-los en llenguatges poètics que connecten consciència, responsabilitat i cura.

Flores de otro mundo

2022

200 x 100 cm

(instal·lació composta per 8 peces
individuals de 40 x 40 cm)

Instal·lació feta amb cartró i papers
reciclatos

Elena Martí Manzanares

Barcelona, 1966

Artista nascuda a Barcelona, Elena Martí actualment viu a València, on té el seu estudi al barri de Russafa. Formada en pintura, escultura i ceràmica, ha desenvolupat una trajectòria amb exposicions en diferents països d'Europa i Llatinoamèrica.

La seva pràctica té la natura com a fil conductor, tant de manera explícita —a través de paisatges, formes orgàniques i textures— com en l'ús de materials com arrels, troncs, fibres naturals o metalls oxidats. Aquests elements, transformats pel pas del temps, esdevenen memòria i metàfora dins la seva obra. Inspirada pel concepte japonès del *wabi-sabi*, assumeix la imperfecció, la fragilitat i l'efímer com a part essencial de l'existència, establint un diàleg poètic entre matèria, natura i vida.

Tractat d'economia i natura

2023

Dimensions variables

Llibres descatalogats sobre

temes d'economia i filferro recuit

Joan Carles Parellada — Parelladaart

Les Franqueses del Vallès, 1966

Luthier, músic, fotògraf i escriptor que des de fa dècades explora la relació entre matèria, so i memòria, l'obra plàstica de Parelladaart parteix de materials humils —guix, maó, fusta cremada o fibres vegetals— per investigar la bellesa de les fissures i la fragilitat del temps.

Les seves peces evocuen la persistència de la natura enmig de l'arquitectura humana, amb una mirada que combina fotografia i escultura per qüestionar els límits entre vida i decadència, matèria i memòria, art i ofici.

El seu treball s'ha presentat en exposicions i projectes que uneixen crítica social i sensibilitat poètica.

Terra ferida

2024

100 × 100 cm

Tècnica mixta sobre tauler amb guix, sorra, pedres, terra i pigments naturals

Rustha Luna

Lima, 1973

Rustha Luna és una artista visual i plàstica franco-peruana amb formació en escultura i doctorat en art.

La seva pràctica explora la identitat femenina, la creació participativa i el diàleg entre cos, objecte i memòria. Utilitza materials com la roba usada, els tèxtils, la resina o la fotografia per establir connexions entre sabers ancestrals i representacions contemporànies del cos.

El réus de peces de vestir esdevé un llenguatge simbòlic que obre qüestions sobre moda, memòria, funció social i sostenibilitat. El seu treball combina investigació artística i pràctica col·lectiva, generant espais d'intercanvi i reflexió sobre el lloc de la dona en la societat i la importància cultural dels materials quotidians.

Grapa
2014

180 x 120 x 80 cm
395 jerseis de llana usats, 14
globus inflables i 1 motxilla

Suzanne Frings — Suzuart

Mönchengladbach, 1962

Artista nascuda a Alemanya i resident a Eivissa des del 2014, el treball artístic de Suzuart està marcat profundament per la llum i la natura de l'illa.

Inspirada per la geometria sagrada i pels patrons perfectes que troba en flors, fulles o petxines, crea peces que uneixen bellesa i saviesa ancestral. Compromesa amb la sostenibilitat, reutilitza i transforma materials en noves formes artístiques.

La seva pràctica neix de l'amor per la natura i del desig de generar consciència sobre la destrucció i la contaminació del món, oferint, a través de l'art, un camí de connexió i esperança

Flipflops in the Space

2025

110 x 122 cm

Tècnica mixta, collage i assemblatge

Martina Unterharnscheidt

Colonia, 1960

Artista tèxtil alemanya amb taller a Cervera del Maestre (Espanya), el treball de Martina combina tècniques com l'ecoprint, el mixed media, el brodat i el ganxet, sempre amb una mirada centrada en la sostenibilitat i la reutilització de materials.

Investiga temes com la memòria, la natura i la transformació, convertint teles antigues i objectes domèstics en superfícies poètiques carregades d'empremtes i records.

En cicles com *El cargol al meu armari*, converteix el tèxtil en un arxiu íntim que parla de lentitud, fragilitat i sostenibilitat, on el cargol esdevé metàfora de la persistència i de la cura.

Les seves exposicions sovint incorporen música i performances sonores amb *handpan*, convertint les peces en cossos de ressonància.

Gerhard olvidó apagar la vela

2025

120 x 180 x 2 cm

Lli antic, ecoprint, monoprint, cera d'espelmes
usades, brodat a mà i aplicació

Marcos Vidal Font

Vitoria-Gasteiz, 1967

D'origen mallorquí, Vidal Font és llicenciat en Belles arts a la Facultat de Sant Carles de la Universitat Politècnica de València i especialitzat en gravat.

Ha desenvolupat una trajectòria internacional amb exposicions a Europa, Amèrica i Àsia, i ha estat resident en nombrosos centres de creació i institucions culturals.

La seva pràctica combina escultura, gravat i instal·lació, amb un interès constant per l'objecte i la seva transformació. Treballa amb fusta, ferro, plom reciclat i altres materials trobats, explorant la reutilització com a motor creatiu i crític.

En la seva obra, els objectes deixen enrere la seva funció utilitària per convertir-se en metàfores poètiques que qüestionen els hàbits de consum i la relació de la societat amb la matèria.

Espàtula

2024

145 x 33 x 23 cm

Escultura de fusta de pi
tallada, ferro i senyalètica

Llana petita

2025

19 x 60 x 40 cm

Escultura de fusta reciclada
tallada i senyalètica

L'Impacte Humà

Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli

Del 21 de novembre al 21 de desembre

Paloma Corts “dEpAlo”

Josep Maria Garcia Gispert

Indira Irrutia

Amalie Leschamps

Manuel Martí Moreno

Onyis Martin

(OOA Gallery, comissariat per Sorella Acosta)

Edgar Masegú

Bill Miller

Rubén Santurián

Dai Shengjie

(comissariat de Xianghé Thomas Kong)

Alice Szegedi Torella

Julia Theek

Aquesta exposició mostra l'impacte que tenim els humans en el nostre entorn, tant amb efecte positiu com negatiu. Els artistes participants revaloritzen materials descartats en les seves obres per estalviar recursos i netejar el nostre entorn de residus, que en moltes ocasions són perillosos i contaminants. Alguns també utilitzen l'art com a eina de transformació social en projectes comunitaris, per cohesionar comunitats o sensibilitzar sobre la necessitat d'estalviar recursos i prevenir el canvi climàtic. Altres parlen d'activitats i pràctiques contaminants que hem de reconduir, com són la mobilitat, la investigació científica i el desenvolupament tecnològic.

Paloma Corts — dEpAlo

València, 1979

La pràctica artística de Paloma Corts Navarro, coneguda artísticament com dEpAlo, es fonamenta en la recuperació poètica d'objectes rebutjats. Quan es troba amb un material abandonat, el contempla amb la mirada i el tacte, i en aquest gest íntim comença el procés de transformació. Els seus treballs, construïts amb tècnica mixta, donen nova vida a fragments destinats a l'oblit. Per a ella, no es tracta només de reciclar, sinó de rescatar la memòria que cada objecte encara guarda, retornar-los dignitat i fer-los protagonistes d'un petit viatge cap a una nova mirada.

Els seus *assemblages*, plens de detalls i sensibilitat, traslladen al públic la seva pròpia emoció: la de descobrir que no hi ha abandonament mentre hi hagi record. La seva obra convida a contemplar la bellesa en allò que sovint es rebutja i a qüestionar la cultura del descart des d'una òptica personal i poètica.

A més de la seva obra personal, Paloma ha realitzat tallers amb infants en diferents països, mostrant-los la problemàtica dels residus a través de l'art com a eina educativa. Creu fermament que, mitjançant l'educació i la creativitat, és possible generar un canvi en la nostra relació amb l'entorn i amb els objectes que ens envolten.

Amb una mirada que oscil·la entre l'instint i la consciència ecològica, la seva obra esdevé una reivindicació subtil però poderosa.

Niños de la playa
2024

100 x 50 x 6,5 cm
Tècnica mixta

Plástico y dispara
2024

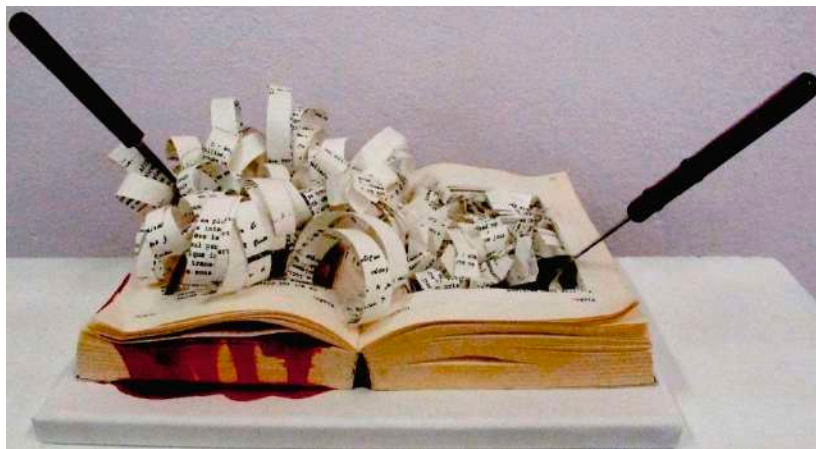
66 x 34 x 6,5 cm
Tècnica mixta

Josep Maria Garcia Gispert

Barcelona, 1951

Gispert és fotògraf amb 55 anys de trajectòria artística, alternant entre la seva càmera i els seus pinzells. Es va formar en Disseny Industrial a l'Escola Massana de Barcelona, a l'Escola d'Arts Aplicades La Llotja, a la Universitat de l'Experiència de Barcelona, a la Facultat de Belles Arts i a la Facultat de Geografia i Història. És diplomad en Belles Arts, Història de l'Art i Filosofia.

Ha estat impulsor i fundador de diverses entitats i projectes relacionats amb la fotografia i l'art contemporani. Ha participat en més de 20 exposicions col·lectives en diferents grups i ha realitzat més de 14 exposicions individuals, entre elles: *Vent de marinada*, *Tempus Fugit*, *Bòsfor*, *Temps de jazz*, *Bostik Visions*, *Art i filosofia a la Bostik*, *Camins de serp*, *Altres Barcelones*, *Kitsob 8*, *Poeta a NY*, entre altres.

Fast-Food Book

L'obra representa un llibre obert amb una forquilla i un ganivet disposats a devorar les pàgines de les quals vessa sang. Vol suggerir una crítica cap al model consumista "fast food" i l'atenció superficial de la cultura recurrent dels nostres temps.

Aquesta al·legoria es pot interpretar de diverses maneres, però evoca sens dubte una sensació de violència i voracitat cap al coneixement i la saviesa continguts en el llibre, devorats de manera ràpida.

La combinació d'elements com la forquilla i el ganivet —utensilis associats amb l'alimentació— amb la sang que flueix de les pàgines suggereix una acció destructiva i sacril·lega cap a l'escriptura i la cultura de consum.

L'obra convida a reflexionar sobre el valor del saber i els perills de l'ignorància o del mal ús de la informació.

Indira Irrutia

La Caldera, Xile, 1971

Indira Urrutia és una artista multidisciplinar xilena que explora el dol, la justícia social, la memòria i la migració, modelades per la seva experiència com a immigrant. Combina la seva història personal amb recerca etnogràfica i història oral, involucrant a les comunitats a través d'entrevistes, narracions i observacions.

En els seus processos meditatis i laboriosos, crea obres tàctils que conviden a reflexionar sobre la resiliència, el desarrelament i la connexió humana. Els materials són fonamentals en la narrativa d'Urrutia. Treballa amb filferro, cintes de casset, fotografia i vídeo, sovint reutilitzant objectes quotidians per a transformar el seu significat. Teixir amb cintes de casset evoca records d'infància dels seus pares, els qui, després

d'emigrar als Estats Units, enviaven missatges gravats a casa. El coure i el bronze, materials profundament lligats a la història extractiva de Xile, li permeten desafiar la rigidesa industrial mitjançant la delicadesa de les tècniques tèxtils.

Actualment treballa en contextos internacionals, realitzant residències artístiques arreu del món. El resultat d'una d'elles és el que ens mostra al Drap-Art d'enguany.

Fils que Filem

2025

86 x 28 x 28 cm

51 x 19 x 19 cm

Instal·lació participativa i tèxtil creada en el marc de la residència ARCA, com un projecte comunitari amb habitants de les Comunitats de Píenze i Barisciano (Itàlia), formada per dos cabdells de filat i nuat manual de plàstic reciclat, que sumen aproximadament 300 metres de llarg.

Fils que Filem és la memòria de tres dies de trobada creadora durant la residència ARCA, fruit de la col·laboració entre l'artista i els habitants de Píenze i Barisciano, que van recol·lectar ampolles de plàstic per transformar-les en fil mitjançant filat i nuat manual.

La força d'aquesta peça rau en el gest comú de fer una cosa junts a partir del simple. Subratlla la importància de l'acció per reconstruir llaços, celebrant la connexió comunitària com un acte fundacional, disposat a estendre la seva pròpia continuïtat.

Amalie Leschamps

Barcelona, 1963

Amalie Leschamps és una artista social multidisciplinar, comissària, coordinadora, gestora cultural i jurat. El seu compromís social és el motor del qual es nodreix tota la seva obra. Creu en l'art com a eina de canvi. La seva línia de treball se centra en els drets humans, la sostenibilitat i la dona, tot i que no hi ha cap causa que li sigui indiferent.

Té una àmplia experiència en l'organització d'exposicions i programes culturals, tant dins com fora d'Espanya. Ha estat coordinadora de *Fiber Futures*, pioners del tèxtil japonès, i comissària de *Eleanor Roosevelt, una signatura de pau*. Ha participat en performances com *Act of Memory*, del Centro de Madrid pels Drets Humans, o *SOM dones i SOM aquí*, a la Biblioteca Casa de las Conchas de Salamanca.

Amb *Doble Aple*, *teixint amb art*, va representar Espanya a la VII Biennal d'Art Tèxtil Contemporani WTA, al Centre Cultural d'Espanya a Montevideo. Forma part del Col·lectiu Vía 3, juntament amb Marina Salas Simón i Rosa Gallego del Peso.

Quién Ghana

2023

147 x 75 x 50 cm

Material electrònic descartat, com a telèfons, tauletes, cables carregadors, acer-carboni per a als contorns de la tonyina, xarxa de pesca reciclada de Villanova i La Geltrú per la capa i la cinta, escuradents xinesos i figuretes de plàstic humanes reciclades per la corona

Anem a Ghana, i a tota l'Àfrica

Extraiem els seus minerals per fer telèfons mòbils, tauletes, ordinadors i tots els components electrònics que necessitem en el nostre mal anomenat "primer món desenvolupat". Després, cada any, els descartem sense esgotar-ne la vida funcional i els hi retornem en forma d'escombraries electròniques, generant-hi el major abocador mundial, a Agbogboshie, que ja arriba també a Adjen Kotoku.

El cadmi, el mercuri, el plom i un gran nombre de metalls pesants penetren en l'atmosfera, en les seves terres i en els seus rius, arribant a la mar per formar part de la cadena tròfica. Allà, les tonyines mengen el plàncton que els ha ingerit, i així aquests tòxics arriben finalment al plat dels entusiastes comensals europeus. D'aquesta manera, la natura es cobra el seu deute

Manuel Martí Moreno

València, 1979

La pràctica artística de Martí Moreno beu de fonts teòriques com la filosofia, la psicologia, el psicoanàlisi i la literatura, així com d'un acostament a la naturalesa que es reflecteix en les formes escultòriques que crea.

S'aboca a l'abisme de la consciència humana i, a través de les seves escultures, analitza la pulsio d'amor i de mort, el desig, el sexe, la caiguda inevitable... transmetent una adoració per la vida amb les seves llums i ombres. Una vida que, reconeguda amb una mirada neta, pot transformar-nos. I d'això tracta, en el fons, l'escultura contemporània: del coneixement profund de l'ésser humà i dels seus fragments enrevessats. Amb la combinació de tècniques tradicionals i conceptes d'avantguarda, Martí Moreno crea peces que desafien convencions i desperten la curiositat de l'espectador.

El seu reconeixement i trajectòria han consolidat Martí Moreno com una figura destacada dins del panorama escultòric contemporani. Les seves obres trenquen barreres, exploren nous horitzons creatius i reflecteixen un profund coneixement de la condició humana, plasmada en formes tridimensionals. Cada escultura és una invitació a mirar la realitat des d'una altra perspectiva i descobrir la bellesa amagada en la complexitat de la nostra existència.

Les seves peces no són només representacions artístiques, sinó també finestres obertes al món intern de l'ésser humà. A través de la cerca de formes, textures i espais, Martí Moreno revela els matisos de les emocions, les experiències i els pensaments més profunds. El seu enfocament únic ens convida a reconèixer la nostra pròpia humanitat i a connectar amb l'essència del que significa ser humans.

Psique y Soma

2023

172 x 128 x 164 cm

Cadira de rodes recoberta de terra, impressió 3D de cervell humà, branques naturals i fulles de llibre

Presencia, serie Realidades Ocultas

2022

37 x 70 x 44 cm

Telèfon mòbil, branca i ungles artificials

Onyis Martin

Kisumu, Kenya, 1987

Onyis Martin, establert a Nairobi, és una veu emergent de l'art africà contemporani. A través d'una pràctica multidisciplinària que inclou pintura, escultura i obra sobre paper, explora les realitats urbanes per abordar les complexitats sociopolítiques del món globalitzat. Amb una mirada profundament urbana, la seva obra interroga qüestions com el tràfic de persones, la migració, la corrupció, el desplaçament forçat i l'erosió de la llibertat dins de sistemes repressius.

El seu enfocament és alhora íntim i crític. Partint de l'experiència personal, Onyis Martin enllaça històries individuals amb narratives col·lectives. Una de les seves sèries clau, *Talking Walls*, exemplifica el seu interès per les interseccions entre comunicació, consumisme i ordre social. Inspirat en els murs de Nairobi, on conviuen anuncis brillants i cartells fets a mà amb serveis personals, espirituals o mèdics, Martin investiga com el llenguatge i la imatge configuren la consciència col·lectiva. Malgrat el predomini dels mitjans digitals, aquestes imatges impreses continuen sent eines comunicatives potents en les ciutats kenyanes.

Mitjançant el collage de cartells usats, capes gruixudes d'acrílic i fons amb xarxes metàl·liques, construeix una sintaxi visual que reflecteix la vitalitat i la fragmentació de la vida urbana. Les seves composicions juxtaposen sovint marques corporatives amb missatges íntims o marginals, revelant les contradiccions de la cultura de consum contemporània.

Talking Walls convida a reflexionar sobre com es gestiona, distorsiona o suprimeix la informació i com l'espai públic esdevé un camp de batalla visual i ideològic. Així, Martin no només critica els sistemes establerts, sinó que també reivindica el mur com un espai per a narratives alternatives i formes de resistència.

Obra en cessió d'OOA Gallery. Comissariat de Sorella Acosta, directora d'OOA Gallery i experta en art africà

Private Property

2020

Serie *Talking Walls* nº 79

157 x 131 cm

Tècnica mixta sobre tela

Edgar Massegú

Sarrià de Ter, 1985

Edgar Massegú és un artista multidisciplinar català amb una trajectòria internacional en expansió. El seu treball explora la matèria, la sostenibilitat i la transformació poètica del residu, reivindicant l'art com a eina de canvi i reflexió social. Ha exposat arreu del món, de Nova York a Xangai, i ha estat reconegut en diverses disciplines.

El 2025 participa en festivals com Lluèrnia, Drap-Art, la Biennal Contemporània d'Artesania Catalunya, la Jaipur Art Week de l'Índia, el Festival Internacional de Performance d'Armènia i, entre d'altres, representa a Catalunya en la Biennal *Visions of Catalonia*. És cofundador del projecte KOMOMA entre Japó i Catalunya, investiga el paper tradicional i les seves aplicacions contemporànies. Recentment ha rebut el 1r Premi al Festival Rakart de Dubai per la seva escultura de paper *Coral-lins*.

L'obra presentada versa sobre l'acidificació dels oceans, que provoca el blanquejament i la mort dels corals i sobre les deixalles espacials.

**Satèl·lit defectuós
amb la cuina de l'àvia
— a en Musk li va de
conya!**

2021-2025
80 x 70 x 70 cm

Bill Miller

Cleveland, Ohio, 1962

Bill Miller fa més de 30 anys que treballa amb linòleum vintage com a mitjà artístic. Aquest material, omnipresent en interiors als Estats Units durant dècades, evoca memòries col·lectives de la cuina de l'àvia, l'aula d'infantil o la farmàcia del barri. El seu ús inesperat de patrons familiars connecta amb la nostàlgia i les històries personals de l'espectador. Sense afegir-hi pintura, les seves composicions es basen exclusivament en les superfícies trobades del linòleum.

Miller es va traslladar a Pittsburgh coincidint amb la caiguda de la indústria siderúrgica, en una regió convertida en un cinturó d'òxid ple de ciutats decadents. Va ser membre fundador de l'Industrial Arts Co-op, que responia a aquest context construint escultures monumentals dins d'edificis abandonats amb materials trobats *in situ*. Durant aquestes incursions, el linòleum antic el va captivar i va començar a col·leccionar-lo fins a convertir-lo en el seu principal suport artístic. La seva experiència vital està marcada per l'impacte tràgic de la industrialització. Els seus pares provenien de famílies mineres de Virgínia Occidental. El seu avi va morir en una mina quan ell era petit, i el seu pare també va perdre la vida en un accident laboral en una fàbrica.

El 2007, el Pittsburgh Center for the Arts li va dedicar una retrospectiva. El 2010 va crear la portada del disc de *Frank Zappa Congress Shall Make No Law*, i el 2012 la del àlbum pòstum *Finer Moments*. Aquell any també va dissenyar el cartell del Woodstock Film Festival i l'obra icònica del Drap-Art Festival, on ha participat en més de deu edicions, inclosa la d'Uruguai. La seva exposició individual més recent va ser el 2022 a dieFirma, Nova York, després d'haver mostrat obra en galeries, centres culturals i museus d'arreu dels EUA, com el Thoreau Center for Sustainability (San Francisco). Ha participat en fires com NADA Miami, Outsider Art Fair NYC o SOFA Chicago.

Woman in the Smoke

2024
183 x 61 cm
Linòleum vintage

Rubén Santurian

Montevideo, 1962

Rubén Santurían va néixer a Montevideo, tot i que la seva família es va traslladar a l'Argentina pocs dies després del seu naixement. Hi va viure fins als 39 anys, moment en què va establir la seva residència permanent a Weston, Florida (EUA), on continua vivint avui dia.

Arquitecte de professió, és fill, espòs, pare i desenvolupa des de gairebé l'inici de la seva trajectòria professional. Amant de l'art i amb una preocupació genuïna pel medi ambient, davant l'estat crític i fràgil del món, envaït pels nostres residus, es va convertir en un "reciclador en sèrie", recollint qualsevol resta de material inorgànic descartat per integrar-lo en el seu propi univers artístic.

Des de l'any 2000, el seu treball gira entorn de la invasió i agressió dels residus al planeta, i es concreta en murals, objectes i instal·lacions. El 2009 va rebre el primer premi d'artista ecològic al Javitz Convention Center de Manhattan, Nova York, pel mural *Fantasmas urbanos*, un reconeixement al camí que havia triat i, sens dubte, una carícia a l'ànima.

L'any 2015 va publicar el llibre *Sangre, sudor y lágrimas, bajo construcción*, una recopilació de la seva obra amb deixalles produïda entre el 2000 i el 2015. Actualment està treballant en un nou llibre que preveu acabar aquest any, amb les obres més recents, acompanyades d'una investigació i comentaris sobre els residus utilitzats i la seva influència en el planeta

Deforestación Fibonacci

2024

52 x 80 cm

Restes de paper, branques,
joguines

La desolación de la basura

2024

41 x 22 x 9 cm

Residus de plàstic, metall, joguines

Dai Shengjie

Jiangsu, Xina, 1994

Dai Shengjie actualment viu i treballa a Xangai. Té un màster a la Universitat de Nova York i va cursar els seus estudis de grau al Smith College i a la Universitat de Columbia, amb formació en arts visuals, disseny teatral i ciències socials.

La seva pràctica examina els objectes obsolets descartats per la industrialització global, les restes no degradables, i les “vides posthums dels mitjans digitals” íntimament lligats a les comunitats de treball, reimaginant els residus electrònics, els polímers de plàstic i les deixalles industrials com a “tecnofòssils” de l'Antropocè. A partir d'experiències de migració personal i memòria emocional, combinades amb la recerca de camp en els centres de residus post-consum l'artista estén narratives materials per rastrejar els viatges transformadors de la matèria.

Aquest projecte de Dai Shengjie es presenta amb el suport d'Éclat Arts & Communication (París, Abu Dhabi, Xangai) i gràcies a la curadoria de Xianhe Thomas Kong (n.1989), fundador d'Éclat, curador, escriptor, editor i historiador de l'art especialitzat en art modern i contemporani, amb seu a Xangai i París. Kong es va graduar a la Universitat Paris-Sorbonne amb una llicenciatura i un màster en Història de l'Art.

Signals That Never Land

2025

35 x 80 cm

Pedres naturals, resina epoxi,
pigment, components de
rellotges intel·ligents descartats

Ambered: The Techno Past We Left Behind

2025

10 x 6 cm; 8 x 8 x 14 cm; 8 x
8 x 12 cm

Or, resina epoxi, pigment,
auriculars d'iPhone 4
descartats, cables de càrrega,
peces desmuntades

Alice Szegedi Torella

Târgu-Mures, Romania, 1980

Torella és una artista tèxtil i dissenyadora nascuda a Romania, radicada a Hongria (Budapest-Baja). Apassionada per les seves arrels artesanals, els materials naturals i amb una curiositat insaciable per les raons antropològiques, investiga la connexió i interacció entre els éssers humans i la naturalesa.

Va iniciar la seva carrera artística des de molt jove. Durant la seva infància, va participar amb els seus pares en diversos festivals, tallers i exposicions d'art popular, tant a Romania com a l'estranger. Posteriorment, el seu interès per la protecció del medi ambient i el disseny de moda la va impulsar a aprofundir els seus coneixements i formar-se en aquest camp. Ha liderat diversos projectes d'educació ambiental a Budapest, centrats en el disseny de moda sostenible, el reciclatge de materials i l'artesanía. Actualment, es dedica principalment a l'art tèxtil, l'art mural i la cistelleria escultòrica i també continua impartint tallers a l'aire lliure on ensenya a transformar materials trobats en art.

Transcendent

2022

72 x 60 cm

Fiberart, teixit d'estora i brodat (amb diferents fils) amb fibres d'espadanya, llenç i fil de jute, petites quantitats de plàstic, filferro de coure i pintura acrílica

Capoll

2023 - 2024

210 x 60 cm

Fiberart, teixit, filat, mescla d'encaix, brodat amb espadanyes i fulles de palma

Julia Theek

Berlín, 1966

Theek va estudiar a la Universitat Humboldt de Berlín i exposa des del 1987. A principis de la dècada de 1990 es va dedicar principalment al *street art* a Berlín i, des del 2010, desenvolupa cada vegada més instal·lacions en el context de l'*upcycling*, sovint acompanyades de vídeo, visibles a www.julia-theek.de.

A més de la seva activitat artística, imparteix classes en universitats i tallers sobre els seus enfocaments teòrics de l'*upcycling*. El seu treball se centra principalment en la justícia material, el fetitxisme, la teoria de jocs i els artefactes com a testimonis de la seva època.

Les obres exposades en el marc de Drap-Art'25 han estat creades a Barcelona, i el 90% dels materials utilitzats provenen d'objectes trobats en l'espai urbà de la ciutat.

+Exvoto - Phygital+

2025

35,5 x 20 x 2 cm

El catolicisme alemany té una tradició de "benedir el temps" en la que imatges santes es col·locaven decorativament en un objecte expositiu.

En aquesta obra, Julia Theek va escriure les nostres pors respecte al canvi climàtic i intercessions en llatí i les va col·locar en les nostres pells de residus plàstics

+Revolution+

2025

27 x 20 x 2 cm

Els botons ens han acompanyat al voltant de 10.000 anys: pràctics, decoratius i un símbol de status. La mecanització els va convertir en article produït massivament. La nostra preferència per brillants botons de nàcar (Margarita), gairebé ha extingit el músculo gegant de riu (Margaritifera auricularia). Només un nombre reduït es manté al riu Ebre i pateix una seriosa amenaça per la contaminació ambiental. A diferència dels botons de plàstic, la mare perla és ambientalment més amigable. El carbonat de calci amb una proteïna orgànica és molt durable si no es calenta en la secadora o es trenca mecànicament en la rentadora.

En 4 setmanes d'estada a Barcelona, l'artista es va trobar 7 botons al carrer, els dos més bonics de nàcar

+Human Authored+

2025

42 x 15 x 5 cm

Aquí a Barcelona, els rellotjes "tous" inspirats en la peça magistral de Dalí, *La persistència de la memòria*, es venen com a souvenirs.

En aquesta peça la deconstrucció és més severa. Les parts d'un despertador s'han soldat i lligat amb dos lemes: una mà amb la signatura +Kombination+ es refereix al principi humà de disseny i ordre. L'ull, acompanyat de la paraula +Tradition+ evoca l'herència de la mirada. El traspass de significats i maneres de veure el món

Art Sostenible Mediterrani

Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli

Del 21 de novembre al 21 de desembre

Aina Lúa

Francesc Ramis Oliver

Animal de Bancal

Fusta de Peix

Antonio Mengual Galindo

Leela Romeo

Cati Bauzà

Lisa Rubin

Cristian Lanfranchi

Magda Triay

De Tripas Aerosol

Ranart

Elena Martí Manzanares

Toni Riera "Tonet"

Enric Servera

Vicent "Vitamina"

Art Sostenible Mediterrani presenta una selecció d'obres de setze artistes procedents de Catalunya, les Illes Balears i la Comunitat Valenciana, creades a partir d'elements naturals i materials reutilitzats.

És una mostra col·lectiva itinerant, que ha estat en exposició a la Sala Turia d'Els Magazins de Dènia, on es va poder visitar del 6 al 29 de juny i a l'Espai Sant Josep de Ciutadella, Menorca, on es va poder veure del 28 d'agost al 25 d'octubre. Ara aterra al Drap-Art'25, a Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli de la plaça de l'Oli.

L'exposició reivindica el poder transformador de l'art com a eina per despertar consciències i promoure la reflexió sobre el medi ambient i la sostenibilitat.

Les obres han estat creades a partir d'elements naturals i materials reutilitzats, com ara plàstics, teixits, xarxes de pesca, microplàstics, fusta, pedres, arrels, esponges marines o posidònia.

La mostra inclou diverses tècniques plàstiques com l'escultura, l'art tèxtil, la pintura i la instal·lació, i posa en valor la capacitat transformadora de l'art per despertar la consciència col·lectiva mitjançant la creativitat.

Una col·lecció d'obres d'art que donen una segona vida a objectes i materials que, d'altra manera, serien desestimats, transformant-los en peces amb un valor i un significat renovats. Un conjunt d'obres que expressen un compromís clar amb la preservació del medi ambient, posant en valor la bellesa i el potencial dels materials sovint considerats residus.

També hi ha peces elaborades amb elements recuperats directament de la natura i de la mar, que es converteixen en obres d'una bellesa poètica, reivindicant el respecte per la natura i dotant-les d'un nou significat.

L'objectiu principal d'Art Sostenible Mediterrani és donar veu als artistes que aposten per un canvi cap a una vida més sostenible i que estableixen un diàleg respectuós amb el seu entorn.

Mitjançant aquesta exposició que combina creativitat i compromís, convidem el públic a reflexionar i a sumar-se a la construcció d'un futur més sostenible i conscient.

Aquesta exposició és una iniciativa impulsada per la Fundació Balearia, en col·laboració amb el Festival Drap Art —Festival Internacional d'Art Sostenible de Catalunya— i l'Associació Art amb B.

Vistes generals de l'exposició en la Sala Turia d'Els Magazinos de Dènia

Foto de grup a l'inauguració en l'Espai Sant Josep a Ciutadella, Menorca

Base Elements Gallery

Begemot Gallery

BienCuadrado Gallery

Project Reborn

Hotel Eurostars Via Laietana

La Troballa

Carrer Carabassa

Carrer d'en Groc

Arxiu històric de Barcelona

Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli

Plaça del Rei

Plaça Reial

Rambla Santa Mònica

ACCIONS I INTERVENCIONS

Ruta d'espais amb art i creativitat

Intervencions en l'espai públic

Tallers

Performances, concerts i DJs

Espai de Reflexió

Mercat Drap-Art

Manifestació-processó per la Pau i la Natura de Marcel·lí Antúñez Roca al Rebirth Day i cloenda del Drap-Art'24

Ruta d'espais amb art i creativitat

Base Elements Urban Contemporary Art Gallery – ELLEDU A C

Begemot Gallery – Dogny Abreu & Carlos Mata

BienCuadrado Art Gallery - Ashwan & Julien “UnaVista” Deniau

Project Reborn – Orson Buch & Fores Basura

Hotel Eurostars Via Laietana – Steven Forster

La Troballa, Fundació Arrells

Base Elements Urban Contemporary Art Gallery

Base Elements s'ha consolidat com un espai creatiu de referència en *street art*, grafiti i art contemporani urbà. Va obrir el 2003 i ràpidament va atreure l'atenció de la comunitat local d'art de carrer. El propietari, Robert Burt, originari de Los Angeles, va aconseguir reunir alguns dels noms locals i internacionals més emblemàtics a la seva galeria, com Pez, Btoy, Dadara, Cane, J. Loca, Ivana Flores o Soem, entre d'altres.

Inicialment situada en un local del segle XIX al carrer Palau, 4, Base Elements és el lloc ideal per descobrir, passar l'estona i conèixer nous conceptes i estils que floreixen dins l'escena de l'art contemporani urbà. La galeria ofereix una oportunitat perquè els artistes portin la seva obra del carrer a les llars de compradors apassionats i col·leccionistes d'arreu del món. Actualment també disposa d'un nou espai situat al carrer Avinyó, 31.

El soterrani medieval de la galeria funciona tant com a espai d'esdeveniments com d'estudi de treball. Els visitants sovint tenen l'oportunitat de conèixer els artistes i presenciar el seu procés creatiu.

ELLEDU A C - Eduardo Alonso Castellón Barcelona, 1968

De trajectòria polifacètica i multidisciplinària —cabaret, performance, teatre, instal·lació, cinema, pintura i vídeo-art— ELLEDU A C ha format part de grups de *l'underground* barceloní com Las Katalitikas o la banda d'electro-punk La Ultravioleta Experience (LUVE), i ha col·laborat amb companyies com La Cubana o The Chanclettes, Premi Ciutat de Barcelona al grup de teatre revelació 2001.

Graduat en Arts i Oficis (Pintura Mural) i en Interpretació, ha participat esporàdicament en exposicions i performances nacionals i internacionals tant en l'àmbit artístic com en el de l'activisme, amb col·laboracions amb ACT/UP, La Fura dels Baus, Accidents Polipoètics, La Poderosa o La Purée, entre d'altres. Ha estat també una figura rellevant dins del col·lectiu LGTBI.

Paral·lelament, durant més de 25 anys va realitzar l'aparador de la Llibreria Documenta, pel qual va obtenir el Premi Top10 / Shopping Line 2009 de l'Ajuntament de Barcelona.

Origen. Clara

2025

30 X 20 cm

Suport fusta d'encofrar, trencadis de ceràmica de Manises, Souvenirs, còdols d'obres, plàstic
Tècnica híbrida, trossos trencats de les nostres vides transmutando en una nova creació

Terrícola. Óscar

2025

30 x 20 cm

Suport d'un skateboard de fusta d'auró laminat, trencadis d'ampolla, còdols d'obres, jade, ull de tigre

Tècnica híbrida, trossos trencats de les nostres vides transmutando en una nova creació

Sèrie Concòrdia

Del llatí concòrdia, que significa "acord" o "unió". Es descompon en el prefix con- ("junt"), l'arrel cor, cordis ("cor") i el sufix -ia ("qualitat"), per la qual cosa es pot entendre com una qualitat de tenir els cors units o "cor amb cor".

Begemot Art Gallery

Des de la seva fundació el 2013, Begemot Art Gallery ha estat un epicentre d'innovació artística, promovent la sinergia entre diverses disciplines. Entre 2016 i 2021 es va consolidar com un referent indiscutible de la vida cultural de Barcelona, servint d'escenari per a esdeveniments que fusionaven les arts plàstiques, la música, el teatre i la literatura. A més, la moda, la gastronomia, la filosofia i l'arquitectura han estat part integral d'aquestes trobades, establint diàlegs entre l'art i altres expressions creatives a través de desfilades emmarcades per exposicions, col·laboracions entre artistes plàstics i dissenyadors, i debats amb experts en diverses àrees. Així mateix, ha exercit un paper clau en la promoció de la diversitat cultural mitjançant col·laboracions amb consolats i entitats internacionals.

Dogny Abreu

Cuba, 1976

c.f. biografia en Artistes seleccionats per convocatòria, pàg. 31

Carlos Mata

Palma de Mallorca, 1949 – Barcelona, 2008

Artista dedicat principalment a l'escultura, la pintura i el gravat, Carlos Mata va rebre una formació clàssica a Barcelona i París (École Nationale Supérieure des Beaux-Arts).

Les seves escultures estan impregnades dels records de la seva infància, de la calidesa i de la riquesa de la cultura mediterrània. Hi ha milers d'hores de treball i d'estudi darrere de l'aparent simplicitat de les formes. Els cavalls i els toros de Carlos Mata semblen juganers però conserven l'orgull i els trets característics de cada animal sense necessitat de volum. Les seves formes representen la memòria col·lectiva de les cultures antigues, posades en context amb la realitat moderna.

Carlos Mata va ser un artista de renom internacional i la seva obra forma part de col·leccions públiques i privades a Europa, Amèrica del Sud, els Estats Units, entre altres.

Carlos Mata

Dia

Ca 1990
73 x 54 cm
Tècnica mixta i collage sobre
tauler de fusta

Nit

Ca 1990
73 x 54 cm
Tècnica mixta i collage sobre
tauler de fusta

Dogny Abreu

Silenci

2021
100 x 84 x 30 cm
Fusta, ferro i pintura

BienCuadrado Art Gallery

BienCuadrado és un espai creatiu del barri Gòtic de Barcelona co-dirigit per Aidan McGovern i Richard Ashcroft (Ashwan).

Des de la seva inauguració el 2016, l'espai s'ha convertit en un dels espais de galeria més emocionants i informals de la ciutat. Més que una galeria, BienCuadrado ha evolucionat orgànicament cap a un punt de trobada d'artistes i col·leccionistes a través de les seves exposicions, esdeveniments i espais d'estudi. Un enfocament de "porta oberta" anima els visitants a interactuar amb artistes des de la idea fins a les exposicions totalment realitzades. Aquest diàleg crea una energia cultural única i dinàmica.

Molts dels nostres artistes són relativament nous en l'exhibició del seu art, encara que han treballat professionalment en diversos camps de les arts durant molts anys. Cada artista té un rerefons molt diferent dels altres. Majoritàriament són originàriament de fora de Catalunya i, de fet, fins i tot de fora d'Europa.

Aquests factors combinats poden dificultar que les galeries dediquin exposicions individuals a aquests artistes, però a BienCuadrado ens enorgullem de poder fer-ho i molts dels nostres artistes han tingut amb nosaltres la seva primera exposició individual a Espanya.

Metamorfosi

Ashwan i Julien "UnaVista" Deniau

20 de novembre de 2025 – 10 de gener de 2026

BienCuadrado presenta *Metamorphosis*, una exposició que explora la transformació, la renovació i la poesia tranquil·la dels materials que renaixen. L'artista barceloní Ashwan i l'artista francès Julien "UnaVista" Deniau s'uneixen en un diàleg entre la superfície, l'estructura i la història. Les obres d'Ashwan, creades a partir de cartró muntat, converteixen els fràgils restos de consum en relleus lluminosos i texturals que porten ressons de parets urbanes i narratives desgastades. Les peces escultòriques de Deniau (fetes a partir de tables de skate recuperades) porten les marques del moviment, del risc i de l'equilibri. Cada tabla, un cop instrument del moviment, es converteix en un recipient de quietud i reflexió a través del seu procés de transformació.

Junts, els artistes tracen camins paral·lels de la metamorfosi: de l'ús a la renovació, de l'accident a la intenció, del descartat al reimaginat. A les seves mans, els materials destinats a ser residus es converteixen en portadors de memòria i significat, celebrant el potencial de canvi que existeix en cada fragment.

Metamorphosis convida als espectadors a considerar el cicle de vida de la matèria i a percebre com la bellesa i la resiliència emergeixen a través d'actes de reinvençió.

Ashwan

Regne Unit, 1971

Viu i treballa a Barcelona. Graduat a l'Escola de l'Institut d'Art de Chicago, la seva pràctica es mou entre la pintura, l'escultura i el so, sovint basant-se en el llenguatge visual dels entorns urbans i l'energia improvisada de la cultura hip-hop. Els seus treballs recents sobre cartró i paper enrotllat abracen la imperfecció, la textura i el temps, buscant la llum i l'equilibri dins del que passa desapercbut i de l'ordinari.

Julien “UnaVista” Deniau

França, 1976

És un artista i patinador la pràctica del qual transforma les tables de patinatge utilitzades en formes escultòriques que fusionen el moviment, la memòria material i l'artesanía. Les seves obres reten homenatge a la cultura del patinatge —la seva creativitat, rebel·lia i flux— mentre reimaginen el seu residu físic com a objectes poètics. Cada peça conserva rastres de velocitat, fricció i llibertat, reestructurats en meditacions sobre la transformació i la resistència.

Julien “UnaVista” Deniau

Lioness

2025

Aprox. 80 x 25 cm

Tècnica mixta sobre
skateboards recuperats

Gorilla

2022

Aprox. 80 x 30 cm

Tècnica mixta sobre
skateboards recuperats

Ashwan

Her Light Beams on Me

2023

Aprox. 120 x 120 cm

Tècnica mixta amb cartró
upcycled i sorra

Ya Don't Stop

2024

Aprox. 80 x 60 cm
Tècnica mixta amb cartró
upcycled i sorra

Project Reborn

Project Reborn és un col·lectiu sense ànim de lucre amb seu en un showroom a peu de carrer i un espai de treball compartit, situat a l'interior d'un antic magatzem de pesca del Born, a Barcelona.

Dirigit per dos creatius, que van renovar l'espai el 2021 per a utilitzar-lo com a estudi per al seu propi treball en disseny gràfic, *branding* i música per a cinema i televisió, ara ho han obert a altres creadors.

Dediquen temps, energia i espai a construir una comunitat que defensi la creativitat disruptiva i ecològica a través d'exposicions, mercats emergents, instal·lacions, xerrades, projeccions i molt més. També ofereixen espais per a residents en la seva oficina compartida, col·laborar en un projecte o proposar noves idees.

Participen en el festival amb una exposició del veterà artista de Drap-Art, Orson Buch, de peixos fets amb llaunes de conserva i el 21 de novembre, acolliran un taller d'instruments reciclats i primeres nocions de música a càrrec de Fores Basura de l'Orquesta Basura, vinguda especialment de la Ciutat de Mèxic.

Orson Buch París, 1967

Fill d'artistes alemanys, Orson va créixer a l'illa de Formentera entre 1970 i 1982. Més tard va tornar a París per acabar els seus estudis i hi va fixar la seva residència permanent, que combina amb llargues estades a Formentera i, posteriorment, a Sa Pobla de Benifassà, a la província de Castelló, on té la seva segona casa.

Fores Basura Ciutat de Mèxic, 1988

Membre i fundador de la banda Orquesta Basura, és un músic experimental que barreja l'experimentació musical amb instruments reciclats creats per ell mateix amb la música tradicional i el folklore del seu país.

Instal·lació de peixos
2024
Mides variables
Llaunes de conserves

Hotel Eurostars Via Laietana

Aquesta col·laboració forma part d'una iniciativa del Grup Hotusa i la seva cadena Eurostars Hotel Company, que aposta per l'interès i la promoció d'iniciatives culturals com a element diferenciador de la companyia. Com a part d'aquests valors i d'aquest compromís, Eurostars Hotel Company compta amb un projecte expositiu amb l'objectiu de promoure l'art i la cultura, vinculant els hotels amb els seus destins.

Big Face
2024
145 x 130 cm
Diversos materials reciclats

Steven Forster Lanchester, Durham, 1960

Steven Forster és un artista polifacètic i multidisciplinari: escultor, pintor, músic, compositor, performer i interiorista, responsable de tot l'interiorisme del Celler Saltó, entre altres.

Va participar en la Braderie de l'Art a Roubaix (França) el 1994, al costat d'altres 24 artistes de Barcelona, una experiència que va propiciar la creació de l'associació Drap-Art el 1995, de la qual és membre fundador. L'art del reciclatge és una constant en la seva obra des de sempre, tant en la plàstica com en els projectes de música, performance o interiorisme.

Va arribar a Barcelona el 1988 des de Londres i s'hi va quedar. Sempre ha estat un participant molt actiu en l'escena de l'art alternatiu de Barcelona des de finals dels anys vuitanta, en l'àmbit de la polipoesia, les arts plàstiques, les instal·lacions i la música experimental.

Actualment viu i treballa a Hostalric, la Selva, amb projectes com #VanImagination, #HostalricDART, #TheNose i #NiDeuNiDoors.

Per a Forster, els Monigòtics formen part d'una pseudociència de la humanitat. Són figures recurrents en la seva obra plàstica, símbols de l'ésser humà en el seu estat més pur. Redueixen els trets humans al mínim, convertint-se en feticxes de l'essència humana, sense sexe ni altres atributs que distreguin l'espectador d'allò més fonamental de la condició humana.

La Troballa, Fundació Arrels

El projecte de La Troballa, la botiga i taller ocupacional d'Arrels fundació, és un espai de creació, on persones que viuen o han viscut al carrer treballen ocupant el seu temps lliure, amb materials reutilitzats. Així, donem segones oportunitats, tant a les persones com als materials.

A la Troballa s'elaboren artesanalment productes a mà, a partir de materials reciclats. Així contribueix a la reducció de residus industrials i a la vegada, ofereix una oportunitat d'inclusió per a les persones que s'atenen des d'Arrels Fundació. Aquestes persones, que viuen o han viscut al carrer, troben en el taller un espai de desenvolupament personal i professional, on poden potenciar habilitats cognitives, socials i manuals, incrementar la seva autoestima i fomentar la participació comunitària.

Els productes que s'elaboren als tallers de La Troballa transformen residus sobrants que normalment serien rebutjats, com a fustes, teles, cables, teles de roba texana en nous productes, com roses de Sant Jordi, arbres de Nadal decoratius, bijuteria, entre altres i es posen a la venda en la botiga.

Imatges de
productes i tallers
de La Troballa

Intervencions en l'espai públic

Abril Porta & co-creadors

Flying Mirrors

Trash Light - Abril Porta & Cocreadores

Carrer d'en Carabassa

Trash Light és una proposta artística col·laborativa que explora la relació entre el residu i el paisatge urbà. A través de la llum i dels materials rebutjats pels comerços locals, el projecte transforma allò que és considerat “brossa” en una experiència estètica i comunitària. La instal·lació convida a reflexionar sobre el valor d'allò que descartem i sobre el poder transformador de la creació col·lectiva.

Mirror Installation - The Flying Mirrors

Carrer d'en Groc

Mirror Installation és una proposta artística del col·lectiu The Flying Mirrors, format el 2023 per tres artistes de trajectòries diverses: Esté (Berlín), Svea (Hamburg) i Suzu (Eivissa).

La seva pràctica es basa en la reutilització de materials sobrants de la producció d'aeronaus ultralleugeres, especialment el policarbonat KRX100, un material semitransparent i reflectant dissenyat originalment per a avions.

Les peces suspeses —fragments circulars i ovalats de diferents mides— es mouen, giren i reflecteixen la llum i l'entorn. Instal·lades al carrer d'En Groc, conviden l'espectador a experimentar les múltiples perspectives d'una sola realitat, recordant-nos que mai no hi ha un únic punt de vista.

Tallers

Fores Basura

Bill Miller

Berta Aleñà

Fores Basura

Ciutat de Mèxic, 1988

C.f. Biografia a Espais amb art i creativitat, Project Reborn, pág. 70

Construcció d'instruments amb materials reciclats, aprenentatge de nocions de música i una demostració final a Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli amb ocasió de la seva inauguració, amb els instruments creats al taller.

Divendres 21 de novembre — 16:30 a 18:30 h
Project Reborn (Carrer de la Pescateria, 4)

Bill Miller

Cleveland, OH, 1962

C.f. Biografia a Exposicions, pàg. 51

Introducció a la creació d'assemblage o collage de Linòlem de la mà d'un artista experimentat amb reconeixement internacional per al desenvolupament d'aquesta tècnica. Els participants crearan una obra original que es podran emportar a casa.

Dijous 27 de novembre — 16:30 a 18:30 h

Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona,
La Casa de l'Ardiaca (Carrer de Santa Llúcia, 1)

Berta Aleñà Sala

Mataró, 2001

Jove dissenyadora de moda i artista tèxtil. Impactada per la quantitat de residus que es produeixen en el món de la moda, es dedica a reutilitzar sobrants tèxtils tant en el seu treball com a dissenyadora de moda com en les seves obres d'art, aprofitant colors i textures per enriquir el seu treball.

Dijous 11 de desembre — 16:30 a 18:30 h

Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona,
La Casa de l'Ardiaca (Carrer de Santa Llúcia, 1)

Taller d'Art tèxtil: textures d'un paisatge idíl·lic

A través de tècniques senzilles i accessibles de costura i collage, reutilitzarem retalls tèxtils per a crear un paisatge personal i únic. A partir de les sensacions que ens transmeten els diferents retalls, aprendrem a expressar-nos en la nostra obra a través de les textures.

Performances, concerts i DJs

En espais emblematics del Gòtic

Anna Subirana

BrotzkyBeat

Crystn Hunt Akron

Fonki Cheff

Orquesta Basura

Rotnip

Anna Subirana**Barcelona, 1957**

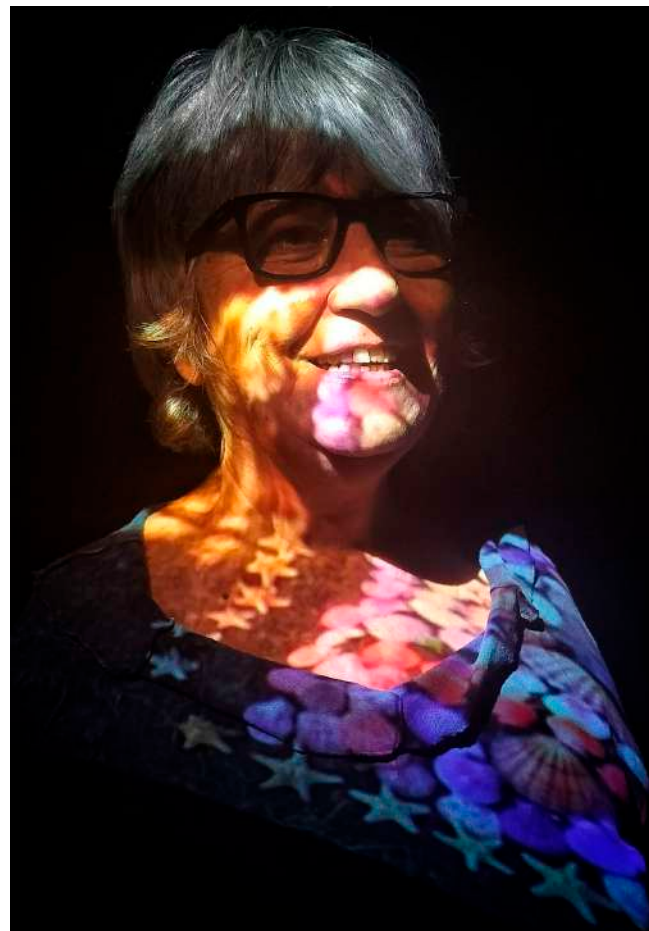
Cantant, músic i sono-terapeuta (UB), així com infermera (UB). Ha col·laborat amb cantants, músics, ballarins, artistes plàstics, cineastes, creadors audiovisuals, titellaires i poetes, participant en espectacles de música i dansa, teatre d'objectes i improvisació contemporània, a més de gravar diversos CD's i vídeos de creació. Ha realitzat presentacions com a cantant a Anglaterra, França, Itàlia, Alemanya, Àustria, Brasil i a diversos punts de l'Estat espanyol.

Va realitzar els seus estudis musicals a l'Escola de Música del Zeleste i els estudis de veu amb Joaquim Proubasta i Lotty Lewis. Practica Qi Gong i Tai-txi des de fa més de vint anys amb mestres com Tew Bunnag, Miquel Àngel Cabrer i el Dr. Oscar Salazar.

Ha estat professora de veu i cant al Centre d'Estudis de Cinema de Catalunya i a l'Institut del Teatre de Terrassa, així com professora de veuteràpia al Màster d'Arterràpia de la UVic-AEC. Actualment forma part de l'equip docent del Postgrau en Treball Corporal Integratiu (INEF).

Dissabte 22 de novembre — 18h

Capella Santa Àgata, Museu d'Història de Barcelona

BrotzkyBeat

Israel, 1963

From Trance Roots to Global Grooves

Neix del pols dels festivals de trance de finals dels anys noranta a Bèlgica i Alemanya, així com de nombroses festes privades clandestines arreu d'Europa.

DJ BrotzkyBeat ha viatjat per dècades de so i ritme. Avui dia, la seva música fusiona influències d'*Afro House*, *Deep Organic & Melodic Tech*, *Progressive* i *World Dance*. Cada actuació és una història: teixeix el groove, les emocions profundes i els beats globals en un sol flux sense fissures.

El so de DJ BrotzkyBeat connecta les arrels de la cultura *underground* amb l'evolució de la música electrònica contemporània: és atemporal, edificant, i uneix les persones a través de l'energia de la dansa universal.

Divendres 21 de novembre — 19h
Mater, Casa Museu de la plaça de l'Oli

Crystn Hunt Akron

Linz, Austria, 1962

Com sona la brossa de plàstic?

Crystn Hunt Akron és una artista sonora que compon música a partir de residus plàstics provinents de l'oceà. Actua com a DJ weiblich (DJ femenina) amb directes que incorporen art visual, presentats en festivals com el prestigiós Ars Electronica, així com en festivals de techno, clubs, festivals d'art, de nous mitjans, esdeveniments mediambientals, museus i galeries d'arreu d'Europa.

Va presentar el seu primer àlbum, *Big Black Spider*, el 2010, sota el pseudònim Madam Humptata.

Aquest mateix any va fer el seu debut al Drap-Art. Hi va tornar el 2021, ja com a Crystn Hunt Akron, amb un projecte experimental de so i visuals en què va filmar i sonoritzar un antic vaixell de càrrega; i el 2023, amb el projecte *Plasticphonia*, en la seva versió més experimental. Acaba de publicar el seu nou àlbum, amb la versió més dance de *Plasticphonia*, subtitulat *The Sound of Waste*.

Dissabte 29 de novembre — 20h
Rambla Santa Mònica

Fonki Cheff

Vinaros, 1980

Reggae, Hip Hop, Tropical, Funk...

Amb més de 25 anys d'experiència, aquest veterà DJ és un col·leccionista de vells vinyls de 45rpm de tots els estils, des de mambo, passant pel flamenc, la cançó lírica, el reggae, Mowtown o hip-hop. Ha aconseguit captar l'atenció de tothom en el món de les festes en vinil i de la música en general.

FONKI CHEFF ha conquerit pistes de ball tant al Japó com als Estats Units, i en festivals d'arreu del planeta. Té un canal de YouTube amb més de 125.000 seguidors i una gran col·lecció de discos que, juntament amb les seves tècniques de mescla, fan que les seves sessions siguin inoblidables.

Prepara't per gaudir d'una gran sessió d'un dels millors DJs del món amb vinyls.

Dissabte 29 de novembre — 21h
Rambla Santa Mònica

Orquesta Basura

México DF, 2008

És una agrupació originària de la Ciutat de Mèxic que crea música original i interpreta les seves composicions amb instruments informals construïts a partir d'objectes d'ús quotidià en desús, deixalles i materials reciclats.

El projecte va néixer el 2008 amb la intenció genuïna d'expressar pensaments i emocions des d'una mirada conscient i humanista, convidant a la reflexió sobre l'ésser humà i la societat contemporània.

En un ambient festiu, el grup canta històries que celebren la diversitat i la multiculturalitat, fusionant ritmes com el *balkan*, *reggae*, *cumbia*, *tarantel·la*, *ska*, *swing* i música tradicional mexicana, entre d'altres.

Són deixebles de Les Luthiers, i el baixista del grup també forma part del mític grup musical mexicà Panteón Rococó.

Dissabte 22 de novembre — 19:30h
Plaça del Rei

Rotnip

Xile, 1953

Resideix a Catalunya des de 1976. Ha desenvolupat la seva trajectòria en les pràctiques experimentals, a través de la pintura, la música i l'art d'acció. Actualment forma part del col·lectiu *Corpologia*, dedicat a la recerca i a la difusió de la performance.

Divendres 28 de novembre —18h

Arxiu Històric de Barcelona
La Casa de l'Ardiaca

Espai de Reflexió

Michelangelo Pistoletto
pintant el Símbol del Tercer Paradís

El símbol fet amb roba al Drap-Art'22, plaça de la Mercè

Rebirth Day

Drap-Art celebra el Rebirth Day al seu festival cada 21 de desembre, des del 2021, fins ara a la plaça de la Mercè i enguany per primera vegada a la plaça del Rei.

Michelangelo Pistoletto és un pioner de l'art sostenible i un dels fundadors del moviment de l'Arte Povera a Itàlia als anys seixanta. Amb 90 anys, continua actiu com a artista i com a activista per provocar un canvi cap a un món més sostenible a través de la seva fundació.

Afirma que el Primer Paradís va ser el d'Adam i Eva vivint en harmonia amb la naturalesa; el Segon Paradís és el que vivim actualment, amb els avenços tecnològics que faciliten i fan més còmoda la nostra vida, però que, posats al servei de l'avarícia humana, tenen

efectes desastrosos. El Tercer Paradís, segons Pistoletto, arribarà quan els humans entenguem que som una comunitat global i que hem de buscar el bé comú, posant la tecnologia i la ciència al servei de tothom, sense malmetre el nostre entorn i la naturalesa.

Cada any la Fundació celebra l'adveniment del Tercer Paradís el solstici d'hivern amb el Rebirth Day. Malgrat que pugui semblar ingenu o fins i tot una mica sectari, és una manera de mantenir l'esperança per un futur millor en un moment de molta por davant un futur incert. Enguany ho celebrarem amb unes reflexions sobre la necessitat de promoure la pau com a premissa per aconseguir el canvi cap a la sostenibilitat.

Mercat Drap-Art

Reciclatge artístic i consum sostenible

El **Mercat Drap-Art** de reciclatge artístic i consum sostenible es realitza a la plaça Reial amb l'objectiu de dinamitzar la plaça, donar suport a artistes, dissenyadors i artesans, promoure el consum responsable i una economia verda i circular.

Cada any hi participen 24 expositors, tant veterans com joves creatius que comencen la seva trajectòria professional. Tots ells, artistes, dissenyadors i artesans que treballen amb materials reciclats i/o sostenibles, són actors actius del canvi cap a una societat més creativa, sana i ambientalment més responsable.

Antonella Consani
AC Colecciones Recicladas

Bijuteria de cds i plàstic de colors d'ampolles, tires de llum i làmpades d'ampolles de plàstic.

Abraham Elias Sabates
TAMdrum

www.tamdrum.com

Instruments musicals inspirats en el Hang o Percussions del Carib creats a partir de bombones de gas descartades.

Omar Jaime Araujo
Bella Belyakova
Forquillart

www.proyectopakaryna.com

Joieria i objectes decoratius de cobertereries velles.

Lilian Brignoni
Lanau

Complements de moda realitzats amb gasa hospitalària i feltre de llana reciclada tenyits amb tints naturals com ara ceba, alvocat, nous, etc.

Paula i Vicky Mackenzie
Marco Napuri
Illariyart

www.iajewel.com

Joieria de coberts, plata reciclada, moneders de cassetes.

Neus Castell i Delgado
Síndrome de Diògenes

Bijuteria amb peces de rellotgeria i altres materials descartats.

Daniel Osvaldo González
Bicho Robot

Animals, robots, bestioles de materials reciclats i amb llum.

German de Souza
GdS Collage
www.germandesouza.com

Collages amb retalls de revistes, flyers i tot tipus d'elements publicitaris fent una crítica al consumisme.

Carme Nicolas
Canilo

Objectes decoratius i joies de paper reciclat.

Toty Marchissio
Producciones Pikulinas
www.produccionespikulinas.com

Bolsos de neumàtics reciclats, carteres i porta-targetes de flyers reciclats.

David González Laguna
Rabal 925

Joies realitzades amb plata reciclada certificada i retalls descartats de fustes nobles d'un taller de fusteria.

David Bonanni
Ellipsis Notes
www.ellipsisnotes.com

Llibretes artesanals realitzades amb il·lustracions i dibuixos descartats d'altres artistes.

Angeles Morando
Angie Artesanías

Objectes decoratius, bijuteria i petites obres d'art de vidre reciclat.

Elena Garcés
Bob Art Factory
www.bobartfactory.com

Motxilles i bosses de teles fetes amb materials reciclats.

Natalia Caballero
Natt Glass & Deco

Bijuteria de vidre reciclat d'ampolles, finestres, etc.

Lai Díez

Fotografies de la natura impreses en paper reciclat, bosses i samarretes de cotó ecològic.

Paola Isaza
Palola
palolajoyadeautor.com

Joieria de bronze realitzada amb motillos de la natura.

Lydia McEvoy
Musa Mundi
www.musamundi.com

Joieria sostenible realitzada amb el impacte ambiental mínim i amb materials procedents del comerç just i plata reciclada certificada.

Òscar Duaso
Akross The Twin

Quadros i objectes decoratius realitzats amb la tècnica de la pirografia sobre fusta recuperada.

Claudio Salerno
El árbol design
www.elarboldesign.blogspot.com

Fermalls i altres accessoris creats a partir de cremalleres, joies de monedes antigues i llautó reciclat.

Marie Christiane Porcher
Yosoy Brand
www.yosoyobrand.com

Street wear còmode i colorit unisex, roba interior i bikinis de retalls descartats de la indústria textil.

Mauricio Andrade
Almau

Bijuteria de ferro de forja tractat i vidre reciclat.

Verónica Coronda
Monona Complementos

Bosses, motxilles, carteres, roba i complements pels nostres acompanyants més fidels, creats de remanents tèxtils reciclats.

Anastasia Zueva
Zueva Art

Aquarel·les sobre paper reciclat i roba de segona mà customitzada i pintada a ma.

Altres activitats al 2025

Més enllà del Festival

- Presentació de Drap-Art al Festival Residu Zero, Palo Alto, del 26 al 27 de març
- Exposició Drap-Art Illes: No Green Without Blue, amb artistes de les illes Balears, Fundació Cuixart, del 4 al 27 de març
- Festa Major del Gòtic, plaça Carme Simó i Espai del Borsí, del 9 a l'11 de maig
- Drap-Art col·labora a la tercera edició del FAS-B, Nau Bòstik, 25 de maig
- Inauguració de l'exposició Art Sostenible Mediterrani a la Sala Turia en Els Magazinos, Dènia
- Organització del Sitges ReciclArt, Miramar - Centre Cultural, Sitges
- Inauguració de l'exposició Art Sostenible Mediterrani, Espai Sant Josep de Ciutadella, Menorca
- Organització de la Tardor d'Art de Formentera a la Sala d'Exposicions "Ajuntament Vell" i Centre Antoni Tur "Gabrielet"
- Extraescolars d'art en el marc del programa Extra Extra en 7 escoles de Ciutat Vella, durant tot el curs.

Imatge del Taller *Tots som naufràgs*
d'un mateix món guiat per Silvia
Arnau en el marc de l'exposició de
la Fundació Cuixart amb alumens de
les escoles de Palafrugell

Equip Drap-Art'25

Organitzat per

Associació Drap-Art

Direcció

Tanja Grass

Producció i coordinació

Marc Sabadell Casalta

Georgina Majench

Eli Gras

Direcció tècnica i administració

Christian Konn

Relacions externes i patrocinis

Russell Howard

Solange Ruibal

Comissariats

Raquel Medina

Tanja Grass

Jurat del Premi ResiduArt

Joan Abelló

Betty Bigas

Raquel Medina

Prensa

Merche Gallego (Atelier

Comunicació)

Comunicació i Marqueting

Marc Sabadell Casalta

German de Souza

Disseny gràfic

Marc Sabadell Casalta

German de Souza

Susana Grass

Indra Frings

Dhrishya Ramadass

Web

Germán de Souza

Marc Sabadell Casalta

Traducció i edició de textos

Marc Sabadell Casalta

Tanja Grass

Russell Howard

Documentació fotogràfica

Consuelo Bautista

Documentació en vídeo

Facundo Beraudi

Disseny expositiu i muntatges

Christian Konn

Karol Bergeret

Adonis Antoniou

Christian Hidalgo

Atenció al públic

Tanit Konn Vierna

Susana Grass

Laura Muns Crivillé

Patricia Pons

Bar

Pedro Rodríguez

Agustí Camps

Sara Celia Torreblanca

Suport tècnic

Sebastián Jara Bunster

Sebastián Andrés

Agraïments

Fundació Josep Guinovart

Família Argimon

Joan-Artur Roura i Comas

Pere Pedrals

Districte Ciutat Vella

Oriol Adserol

Fundació Cuixart

Sílvia Arnau

Jordi Serchs

Teresa Macià i Bigorra

Carles Mela

L'equip del Diobar

I a tots els artistes associats i participants pel seu compromís i la seva visió i a totes les persones i organitzacions que fan possible aquest esdeveniment, any rere any.

Crèdits

Organitza

**DRAP
ART
'25**

Espais expositius, partners i col·laboradors

**ARXIU HISTÒRIC
DE LA CIUTAT
DE BARCELONA**

**MUSEU
D'HISTÒRIA
DE BARCELONA**

Mater
casa museu
de la plaça de l'oli

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Barcelona

BeGEMOT

BASE ELEMENTS
urban contemporary art gallery

FONDAZIONE
PISTOLETTO
CITTADELLARTE
BIELLA

**LA
PLAÇA
REIAL**

**FUNDACIÓ
BALEARIA**

EUROSTARS
HOTEL COMPANY

BONART
cultural

Contacte

Per a l'adquisició d'obres contacteu amb Drap-Art

S'accepten pagaments a terminis

Lloguem obra

Enviem a tot el món

Carrer d'en Groc 1
08002 Barcelona
+34 932 684 889
www.drap-art.org

Tanja Grass
Directora i curadora
tanja@drap-art.org

Georgina Majench
Assistent de direcció
jour@drap-art.org

Marc Sabadell Casalta
Cap de projectes
Saba@drap-art.org

Per altres consultes
info@drap-art.org

DRAP
ART.
ORG

www.drap-art.org